

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, öz. Fried Józsefné urnó házában, hová a kéziratok címzendők.</p>	<p>Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal érsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	--	--

Városi tisztújítás.

Szentes, 1890. okt. 19.

Jóformán megrestauráltunk.

Nem ugyan hivatalos formában, nem a hivatalos restaurációs elnök, az alispán előlétele mellett, de még is csak megrestauráltunk azon az általános értekezleten, mely a f. hó 16-án délelőtt folyt le a csérfészek tanácstermében.

Egyes, viharos jeleneteket leszámítva, ez az előzetes restauráció elég simán folyt le.

Az egyes hivatalos állásokra történt jelölések végeredményükben csak igazolják, amit ez ügyben lapunk legutóbbi vezércikkében írunk, hogy t. i. a városi tisztújítás nem fog valami nevezhetőbb változást hozni a tisztikarba.

Néhány szubalternus hivatalnokon elverték a port; a számtiszt, az egy Bodor Imre kivételével, ki már az „élet-hossziglan“-éra alatt lón megválasztva, mind kiestek s köztük Szürszabó Nagy Kálmán olyan szerencsésen, hogy fölfelé bukott az adópénztári ellenőrségbe, ki döntvén onnan Tóth Gyulát, aki pedig évek óta szorgalmasan teljesíti e hivatalában kötelességét.

Áldozatul esett a fiókrestaurációnak a jelenlegi községi bíró is; akit azonban egy gyermektelen ifjú városatyja nygelküsege a levéltárnoki állásra ajánlott,

vagyis: őrmesterré degradálták a hadnagyot. Viszont azután egy őrmestert manipuláns őrmesterré segítettek elő, mikor a jelenlegi levéltárnokot az árva-gyámi állásra kandidálták.

Ezen apró-cseprő foltozgatásokon túl aztán nem is igen terjeszkedtek a jökevdű hivataladokok. A városi köz-igazgatás oszlopai, az egy községi-bíró kivéve, a régiel maradnak, sőt a fakak is, csak egy-egy reves ablak helyébe vágta be mást, egy-egy ékelen repedés kapott új vakolatot s természetes, hogy a régi épület új mérnökre sem szorul, hiszen elég jó neki a régi is.

Az adminisztráció és régi épületében aztán az árvek és gondnokoltak is tovább didereghetnek, meghuzva magukat az új közgyám és a kiélemedett ünnökök védszárnyai alá, amelyek jól-rosszul majd csak megvédik őket, ahogy eddig is megvédték, a károsodás ellen.

Közbe-közbe, ahogy a jökevdű adakozók hivatalaira „elkötöleznék“ az „új közéleti erkölcs-katéből“ is halunk egy-egy tautételt.

A gyermektelen, ifjú városatyja az örökösödés és kegyelet címén ajánlja közközműnek az elhalálozott közgyám fivérét; a mérnöki állás betöltésénél pedig az ezen állásra javaslatba hozó beismeri ugyan, hogy a jelenleg működő

mérnök, talán már koránál fogva sem felel meg azon igényeknek, melyeket a haladó kor és Szentes város fejlettsége a mérnöki tisztségtől joggal várhatna, azonban e beismerés dacára nem tartana méltányosnak, ha ez a mérnök, ki ideje javát a város szolgálatában töltötte, most, az új tisztújításnál mellőzötnék, annyival inkább, mert a város úgy sem zárkozhat el sokáig egy, a modern műszaki teendőkben teljesen szak-képzett mérnök alkalmazása elől, aki fő-mérnöki címet kapjon.

Ez ellenében azonban aztán segéd-mérnök nem kell, vagyis — Szentes város képviselőtestületének csaknem minden tagja abban a képzelődésben él, hogy az a főmérnök vagy mérnök majd maga végezi a műszaki irodai teendőket is, ami alighanem csalódással fog járni, mert — szerintünk — akárha tiz mérnököt alkalmaz is Szentes város: bizonyos, hogy e mérnökök nem nélkülözhetik a műszaki segédet, ki a sablonzerű munkákat, térképrajzolást stb. végezze.

És nem kell alkaptány meg csend-biztos sem.

Az előbbi azért nem, mert a főispán nevezze ki, míg a képviselő urak által megteremtetni szándékolt rendőrtanácsost — az ő hitük szerint — ök választanák, ami, ha az államrendőrség kivételével a törvény ilyen állást el is

T Á R S A.

Finálé.

Düpont II. beszélge.
(Folytatás.)

Csak kijusson egyszer e tömkelegből és szabad legyen előtte a tér, majd gyorsabban halad akkor.

Most egy mellékutca kanyarodik be. Alig néhány járó keő látható itt s a hó is keményen összeverődött, megörzve az ár falanság tiszta fehér színét, melyet nem moeskölt be száguuló lovak patái az szeme. Haberman szoroson f-jére nyomja elünderét, hóna alá felhazza kabtjra libegő szárnyait s aztán szinte buntalatos volt, milyen ifju erővel száguúdott tova az előtte elterülő hó-leplen.

A melléte elhaladók kacagva tekintgetnek vissza a furcsa alakra és egy egy pajkosabb, hylabátva is megdöbölja. De mindezzel nem törődik; fáradhatlanul tör előre, mindég csak előre!

Mind jobban fut, örületes sietséggel. Elhalad a terjedelmes gyártelepek mellett, melyeknek kéményei kísértetiesen merednek fel a sötét éjben; el a temető mellett, melynek fehér keresztjei és monumentumai az enyészet emlékeztetőiként integetnek feléje;

el a díszes paloták és hófedte kertek, sőt a vasúti állás előtt is, míg végre kimerülten áll meg egy ódon házacska előtt.

Remegő kézzel zárja fel a nehéz kaput és áthwad egy hosszú, sötét udvaron a kerti házig, amelyben lakik. Az előtéren egy kicsiny, természetes asszony jó eléje, álmosan, pislogó szemmel.

— Na, jó hogy hazajött, uram; Frida kisa-szony már gyakran tudakozódott ön után!

— Hogy van? kérdezé Haberman igazgatottan.

— Pár perc előtt elszunnyadt; fel ne költse. De most aztán magam is aludni megyek. Jó éjt, uram!

Már kezében volt a kilincs, már távozni akart, aztán egyszerre visszafordult.

— Ha — igen, ha valami előadná magát; mondá tévözva, akkor csak hívjon át; azonnal jövök.

Habermann fejcsóválva tekint a távozó után.

— Sajátságos asszony! Ugyanmikulönös adhatná magát elő?

Leveti nedves kabátját és eszmaít; felölti ócska hálókötösét, mely a ráalkalmazott sokszínű fölt következtében egy térképhez vált hasonlatossá; lábait egy pár nemez papucsba dugja s aztán rendkívüli óvatossággal nyitja ki a szobaajtót.

Lábujjhegyen lopózik kedves betegé ágyához.

Mily meghatóan kedves még mindég ez a leány! Kibontott szőke haja mint glória övezi homlokát. De milyen halvány az arca, szinte hasonlatos az árylepel fehérségéhez. És ezen az arcon rózsák virulnak, de nem az egészség, hanem a temető rózsái, ahogy a nép nevezi.

Végtelen gyöngölséggel nézi Haberman az alvó gyermeket, ahogy gyors, szag-gatott lélegzést keblét emeli. S im, az alvó szeméi egyszerre felnyitnak és lesóványodott karjai kiterjeszkednek az apa felé.

— Milyen jó, hogy itt vagy! susogja halkan.

Habermann lehajlik és megcsókolja a homlokát.

— És kénytelen leszek pörlekedni veled: amiért nem alszol; mondja e közben. Bizony sok gondot is okozol öreg atyusodnak.

De a hang, amelyen ezt mondja, meghazudtolja szavait.

Elfrida feltekintett hozzá és megcirógatta csontos kezét.

— Hat ne is csevegessék többé az én kedves atyuskámmal? Jöjj, új ide mellem és beszélj valamit a premiérről.

(Vége következik.)

ismerne, alighanem újabb csalódást hozna a tisztelt városatyáknak.

Deputálnak is ő méltóságánál, hogy tegye meg nekik azt a kis szívességet és mondjon le a kinevezési jogáról az ő kedükkért, mert hát ők nagyon szeretnék egy rendőrtanácsosi spanyolfal mögé bujni alkaptinyt a tetszésük szerint választani, és azt az állást már el is ígérték egy „magát erre mindenben érdemesítette” tántoríthatlan hívőknek, aki egészen az ő gúsztusuk szerinti ellensége lesz ő méltóságának.

Persze, ezt az utóbbit már nem mondja el a deputáció, csak úgy szűr alatt gondolja a vezetője, meg a terelője.

Az apró foltozgatások legszebbike, mondhatnók a foltozás művészetének remeke azonban az, amellyel a városi képviselőtestület erkölcsi érületére varak hímeket, amikor beismerték, hogy Keresztes Nagy Imre volt közpénztári ellenőr irányában, ki a közpénztári továbbí visszaéléseknek elejét vette feljelentésével, nagy méltánytalanságot követtek el, őt is azokép útnak bocsátván, mint magát a rendetlen pénztárnokot.

Ezt az erkölcsi repedést be kell szinten foltozni s ezért a közpénztári ellenőri állásból méltánytalanul kiakolbó litottat, most a gyámpénztári ellenőrségre jelölik.

Tagadhatatlanul fénypontját képezte azonban az egész általános értekezletnek az a momentum, amikor Sarkadi Nagy Mihály polgármester, az érette járt küldöttség élén megjelenvén a teremben, az értekezlet elnöke által mint polgármester-jelölt üdvözlötetett és a je lölést, láthatóan meghatva, megköszönte.

Az a nyilatkozat, amelyet a polgármester ez alkalommal tett, nyílt és férfias és meglehet győződve arról, hogy az esetre, ha most kifejtett programját szó és betű szerint betartja, nem talál e városban polgárt, ki örömmel nem hajolna meg az által szerzendő érdemek előtt.

Beismerte ugyanis, hogy a városi adminisztráció meglazult, hogy a közügyek tisztasága nem volt kifogástalan az utóbbi időben, de egyúttal szent fogadalmat tett, hogy 12 évi hivatalos pályája minden tapasztalatát (és e tapasztalatokat, valljuk meg, sokszor tragán vannak megfizetve) e város szolgálatában fogja érvényesíteni és azon lesz, hogy a meglazult adminisztráció megszilárduljon, az ügykezelés tisztasága kifogástalan legyen.

Egy lejártra szóló váltó az, amit a leendő városi hivatalfőnök ezzel kiállított. A lejárta ideje 6 év, elég hosszú ahhoz, hogy jóakarattal, egy kis erélylyel és főleg független gondolkozásmóddal annak rendje és módja szerint be is válthassa s ha beváltotta — akkor válik ez a váltó csak igazán becessé, Szentes város közönségére a közkinccs kiapadhatlan forrásává.

Mert ne higgye azt senki, hogy egy város polgármestere bármiféle kulturális intézmények leterestésével vagy előbbvitelével maradandó emléket biztosított vagy elévülhetlen érdemeket szerzett magának, ha egyébként hivatalosko-

dása alatt az adminisztráció meglazult és az ügykezelés tisztaságán folt esett.

Azoknak az intézményeknek a létesülése és előbbvittele lehetséges a hivatalában leglányhább, leghanyagabb polgármester alatt is, ha a képviselőtestület egyeteme úgy akarja; míg a szilárd, törvényszabta adminisztráció, az ügy és pénkezelés tisztasága, a város gazdasági érdekeinek kellő megóvása sőt fejlesztése: kizárólag a hivatalfőnök kezében van, ez az ő kizárólagos és elvitázhatlan érdeme, amintbogy mindennek ellenkezőjeért is első sorban ő a felelős és ő ellene kell hogy forduljon a nyílt kritika is.

Mi ezt a kritikát mindenkor legsebb jogaink és kötelességeink közé soroljuk, de viszont sohasem zárkózunk el az elismerés előtt sem, tekintet nélkül arra, hogy azt a „Szentesi Lap”, mint f. évi 123-ik számában is, Pálfordulásnak magyarázza és szörnnyűködve bámul fölötte.

Hiszen mi elhisszük, hogy ő előtte a mi felfogásunk a hírlapírói kötelességről: ujkapu, amelyet ő méltán megbámulhat, sohasem tudván különválasztani az egyent az eszmétől.

Azt is elhisszük, hogy az ő felfogása szerint, a mi állásfoglalásunk a városi tisztújítás kérdésében ahoz hasonlólt, mintha ő most elkezdendő Stammer Sándor alispánt és az ő gárdáját dicsérni.

Arról azonban biztosíthatjuk, hogy mi az utóbb említett körülményen, ha egyszer bekövetkeznék, éppen nem bámulnánk, még pedig azon egyszerű okból nem, mert abban a pillanatban tisztába volnánk azzal: hogy alispándicséró himnusának okvetlen valami személyi érdek a sugalmazója. Legfőlebb hát azt az érdeket kutatók és kétségtelenül rá is akadnánk hamarosan.

És ez nagyon természetes is. Mert ahol az ellenkezést személyi érdek vagy magánbosszú sugalmazza, ott az ellenkező: a dicséhmű is csak ily tisztátalan forrásból fakad. És természetes az is, hogy az ilyen jellemek megbámulják, ha valaki érdek nélkül dicsér. Az önekkik olyan magas, akár Tojás Dánielnek a nagyságos uraság tudománya.

Igaz, hogy nekünk nincs is semmi okunk a város kolonnáris hivatalnokai-ban, az emberek ellen személyes gyűlöletet vagy bosszút táplálni.

Mikor bírálatot gyakorolunk valamely hivatalos cselekedetük felett — ez nem a személy, hanem a hivatalnok ellen irányul s abból, hogy egyik-másik hivatalos lanyagságot, kötelesség-mulasztást sőt esetleg törvénybe ütköző cselekményt is, — mint már oly gyakran és a kritika teljes szigorával, nyilvánosságra hoztunk, még korántsem az következik, hogy mi ki akarnók söpörni a tanácsot, vagy előjáróságot

Ily kifejezéseket különben sem szoktunk használni. Ezek a laptrás fegyvertárába vannak felhalmozva és — sokszor megmondtuk már — nem irigyeljük tőle, annál kevésbé vágyunk ezeket eltulajdonítani.

Sen a városi tanács, sem az előjáróság tagjai, mint férfiak ellen, nincsen semmi kifogásunk, ezt ma is ismételjük.

Ha azt mondjuk, hogy ebben, vagy abban tehetetlen, vagy hanyag egyik vagy a másik; vagy ha valamely cselekményük törvénybe ütközik és ezért gyakoroljuk velük szemben bírálati jogunkat: ez nem az ember, hanem a hivatalnok ellen irányul és akkor is csak a szörnnyegen levő kérdés vonatkozik, ami azonban nem zárja ki azt, hogy bennük az ember ne becsüljük vagy elzárkózzunk annak elismerése elől, hogy egyébként hivatali állásukat betöltik, sőt még jobban betöltenék, ha képesek volnának egészen a maguk lábán járni és magukat minden káros külbefolyás alól emancipálni.

S mert a jelenlegi polgármester-jelölt egyszerű és férfias kis programbeszédéből joggal következtethetjük azt: hogy az általunk bírált közigazgatási hibákat maga is látja és azok megszüntetésén fog a jövőben teljes odaadással fáradozni: az októl újfent csak azt ismételhetjük, amit már a tisztújításról elmondottunk: az emberek megmaradhatnak a főbb hivatalokban, be is fogják tölteni minden a helyét, csak iparkodjék magát mindenik minden káros külbefolyástól megóvni.

Tartsa be a polgármester, amit a jelölt ígért. Ha a jó példaadásban előjár; ha maga is szigorúan teljesíti kötelességeit és a törvényszabta útról egy hajszálnyit sem tagít: meg vagyunk róla győződve, hogy a jó példaadás áldásos lesz az előjáróságra, de sőt a város egész hivatalnoki testületére.

Ellenségei nem voltunk és nem vagyunk, de merjük állítani, sohasem is leszünk egyiknek sem.

Szigorúan bíráljuk hivatalos eljárásukat: ez kötelességünk.

De nem zárkózunk el az elismeréstől sem, mert ez nem kevésbé kötelessége a tisztességes sajtónak.

Egyébként nyíltan tesszük ezt is, azt is.

Aki pedig kötelességét minden irányban szigorúan teljesíti: nincs miért félnie a világosságot.

Tisztújítók értekezlete. Túl volnánk hát a tisztújítók értekezletén, vagy helyesebben a fiok-restauráción is, amelynek megtartása örvendetesen győzött meg bennünket arról, amit különben régen tudunk, hogy városi képviselőink kellő érdeklődéssel visseltettek a közügyek iránt, amint — választásról van szó.

Híába! Nem halt még ki az ősi virtus Árpád nemzetéből és a „restelláció” még mindig olyan varázsszó, mely élénkebb fényben csillogtatja meg a tatármetszész szemeket és gyorsabb luktétést ad a szünta vérnek, mely ilyenkor teszti csak igazándi igazán a düzzadó ereket.

Az értekezletet, melyet lapunk legutóbbi számában jeleztünk, a t. hó 16 án Kiss Zsigmond városi képviselő nyitotta meg. Jelezte a megjelentek előtt, kik csaknem szüntig megtöltötték a közgyűlési termet, hogy az értekezleti meghívó kibocsátást mi cél vezette, mikor a képviselőtestületet egy nagy tanácskozásra összehívták?

Lehetőleg előzetes és egyöntetű elhatározásra óhajtanak jutni a bekövetkező városi tisztújításkor betöltendő hivatalokra való jelölésnél, hogy így minden, esetleg

szenvedélyes mozgalom, e tisztújítással szemben már eleve ki legyen zárva.

Ehez képest aztán az értekezlet *Filó* Lajos dr. ajánlatára, a polgármesteri tisztelnél egyhangulag *Sarkadi Nagy* Mihály, jelenlegi polgármester mellett foglal állást, kihez — az értekezlet óhajának tolmácsolására, *Fekete* Márton elnököle alatt küldöttiséget meneszt, hogy az értekezleten való megjelenésre és nyilatkozattételre kérjék az iránt: hajlandó-e a jelöltséget elfogadni?

Sarkadi polgármester ezután a küldöttség élén megjelenvén, az elnök által üdvözlötetett, mire — amidőn kijelenti, hogy a jelöltséget: köszönettel fogadja el, a jelölt egyidejűleg rövid, de tartalmas programbeszédet tart, amelynek lényegét lapunk vezércikkében adjuk.

A jelölt erre helyet foglal a zöld asztalnál, az értekezlet tovább halad a jelölések során, mely alkalommal *Szedes* János a főkapitányi állásra nézve indítványozza, hogy — bár ezen állásnak kinevezés útján való betöltését a törvény a főispán jogául tartja fenn — talán még is megtehette az értekezlet annyit, hogy egy küldöttséget menessen a főispánhoz a képviselőt azon óhajának tolmácsolására, hogy a főkapitányi állásra *Aradi* Kálmán jelenlegi főkapitányt nevezné ki.

„Nem kell! nem kell! hangzott fel itt is, ott is a teremben, mely ellenében a „helyes!” tiltakozott, elfogadva *Szedes* János indítványát, melyet azonban *Balogh* János oda módosított, hogy ne menesszenek küldöttséget a főispánhoz, hanem csak az értekezlet elnökét bízzák meg a „közhangulat” tolmácsolásával.

A „nem kell-” „nem kell!” ekkor már erősebben csendült meg.

Kristó Nagy István egyáltalán nem kíván ezen ügy érdemébe beboacsátkozni, főleg miután ma még azt sem tudjuk: kik fognak ezen állásra pályázni? Előre elzárni a pályázat útját így határozattal és ez által a főispán elhatározását is befolyásolni pedig nem tartja helyes eljárásnak.

Mint később egy másik jelölésnél az egyik ajánló igen helyesen megjegyezte: a teremben az összes városi képviselőknek mintegy 2 harmada lehetett jelen az értekezleten, tehát mintegy 135—140 képviselő.

S dacára ennek, mikor végre ez a kérdés szavazás által döntetett el és az elnök feltette a kérdést, hogy álljanak fel, akik *Aradi* Kálmánt óhajtanak főkapitánynak, — mondjuk, dacára annak, hogy ekkor az összeszámlálás szerint csak 55 képviselő állt fel: szépen kihirdették a határozatot, mely szerint „a többség óhaja *Aradi* Kálmán mellett nyilatkoval és ezen óhaj az elnök által a főispán előtt tolmácsolandó lesz.”

Ez a főkapitányjelölés: tisztelt csak egy kis vihart eő az egész értekezleten, mert a többire nézve aztán hamarosan megtörtént a paktum.

Jelöltettek pedig: az első tanácsnok állásra *Magyar* József, a gazdaságra *Nagy* Imre, az adóügyre *Tóth* Kálmán, a községi bíróságra pedig *Aradi* Kálmán az esetre, ha főkapitányát ki nem nevezetnék. Egyebeként azonban ez az állás nyílt kérdésnek hagyatott.

Az ügyesszagra *Burján* Lajos, joggyakornok állásra ifj. *Sinóros Szabó* Sándor, Számvevőszék *György* Ferenc.

Közpénztárnokságra *Szell* Imre, mellé ellenőrül *Nagy* József.

Gyámpénztári állásra *Horváth* Jenő, mellé ellenőrül *Keresztes Nagy* Imre.

Adópénztári állásra *Sulez* Károly, mellé ellenőrül *Szourszabó Nagy* Kálmán.

Mérnöki állásra *Abaffy* Zsigmond, akitől azonban a segédet megvonják és az iránt a polgármester az értekezleten egy rendkívüli városi közgyűlés egybeshívását ígérte, mely az alkaptányi és csendbiztosi állásra vonatkozólag is magtegye a szükséges lépéseket.

Közygámmá *Beszédes* István.

Levéltárnosa *Nyiry* Gyula.

Árvaszéki ünökke I. *Weisz* Ede a városi lapstzék ez „*első* *felteküsmere*”, ahogy egyik lapstzék, alighanem *maliciából* nevezte és II. *Ónody* Károly.

A városgazdai állás nyílt kérdésnek hagyatott, mert erre *Fábián* *Tóth* István is pályázik, azonságképen az állatorvosi állás is, melynél *Horváth* Istvánban támadt ellenfele *Hufnágel* Jakab állatorvosnak, akinél a „*közéleti érköles*” kiskatéja nem emlit semmité *méltányosság* alapulá paragrafus.

Birtoknyilvántartóvá *Juhász* János.

Számintstzéké: *Fekete* Gábor, *Jószai* Sándor és *Dolesch* József.

Fogalmazókká: a községi bíró mellé *Kemény* Dezső; a főkapitány mellé *Práznovszky* Aladár.

Árvaszéki iktató id. *Sántha* János, míg az írni ki állások szintén nyílt kérlésnek hagyattak.

Látni való, hogy az általános értekezlet tekintettel volt az ősi virtusra is és hagyott fenn egy kis tért a korteskedésnek a „nyílt kérdésekben”.

És ez rendén is van így, mert különben még az a szegény érné a tisztelt tisztujtósztéket, hogy a városatyák szépen ott hon maradnának, mert: mi is csinálnak az ember a tisztujtó közgyűlésen, ha még korteskedni sem lehet.

Egyebeként, mint már kitéjtettük, a jelölések ellen alig van valami kifogásunk.

Ilyen a számszeli jelölések ellen van mégis, mert az összzelöltött gárda csupa újoncokból áll, újoncokból pedig csak 1843-ban verünk meg armátiákat, de az adminisztráció e fontos ágában aligha fel nem sülünk velők. — Továbbá a joggyakornoki jelölést kifogásoljuk, mert ezen állásra csak jogvézett egyén kandidálható, nem pedig egy első éves jogász.

Küldöttség a vármegye vezetőinél.

Szentes város képviselőtestületének közgyűlési határozata folytán (lásd közgyűlési tudósításunkat) a f. hó 17-én este kereste fel a küldöttség a vármegye fő és alispánját a tisztujtás ügyében.

A küldöttség tagjai voltak: *Sarkadi Nagy* Mihály vezetés mellett *Petrovics* Soma, *Szedes* János városi képviselők és *Filó* Tihámer dr. városi főjegyző, akik először a főispánnál tisztelgtek, hol *Sarkadi Nagy* Mihály tolmácsolta a városi képviselők azon óhaját, hogy ő méltósága ne nevezze ki most az alkaptányt, tekintettel a módosítás alatt álló statutumra, mely azt az állást eülről és helyébe egy rendőrtanácsosi állást szervez.

A főispán adott válaszában hangszlyozta, hogy — tekintettel azon körülményre, miszerint a rendőri hivatalnokok kinevezése körül többféle különféle gyakorlat követtettek eddig, amennyiben egyik helyütt az összes rendőri tisztviselőket a főispán nevezte ki, míg más helyütt csak a főkapitányt — e körülményre való tekintettel az esetben sem nevezze ki addig alkaptányt, de főkapitányt sem, amíg ez iránt a belügymi-

niszter utasítását ki nem kérte, hi a város küldöttsége nem fáradovala is hozzá e kérdésben.

Az azonban, amit a „*Csongrád* megyei Közölny” f. évi 23 ik száma impatál a főispánnak, mintha azt mondta volna, hogy az alkaptányi állást az új szabályrendelet érvénybe léptéig úgy sem töltötte volna be, nem felel meg a valóságnak, sőt ellenkezőleg, a főispán, a beszélgetés további folyamán, mikor a küldöttség tagjai helyet foglaltak, a határozottan rosszszalású fejzerte ki afölött, hogy Szentes város képviselőtestülete nyílt gyűlésen pertraktált egy — a törvény rendelkezéseit kijátszani célzó javaslatot, mint amilyen ez a rendőrtanácsosi is, sőt azt határozattá is emeli.

A főispántól távozva a küldöttség az alispán kereste fel, ahol ismét *Sarkadi Nagy* Mihály polgármester tolmácsolta a közgyűlés óhaját, hivatkozásra: az 1886. XXI. t. c. vonatkozó paragrafusára.

Az alispán válaszában kifejtette, hogy amire őt most a város nevében kéri, az ő már előzetesen megcseltekde. Mindenkor szívével Szentes város előhaladását és fejlődése érdekeit, de azt a lehetetlenséget ne kívánják tőle, hogy ő, esetleg egy ellene irányuló fegyelmi vizsgálat megköczkutatásával, eltérjen a miniszter szigorú utasításától.

Hogy a miniszter nem tájékozatlanul rendelte el oly szigorú személyes felelősség terhe alatt a tisztujtást s hogy ő maga azt az új statutum érvénybe léptéig elodázni akarta, erre nézve felolvasta a küldöttség előtt az itt következő feltejesztését:

6737

alisp. 890.

Nagyméltóságú m. kir. Belügyminisztérium!

Hivatkozással a nagym. m. kir. Belügyminisztériumnak 62199/1890 sz. a. kelt rendeletére van szerencsém teljes tisztelettel jelenteni, miszerint a tisztujtás Szentes városában még nem tartatott meg.

Nem tartatott meg ezen városban a tisztujtás, — habár a képviselő választás már minden választó kerületben megejtett, azon okból, mert Szentes város képviselőtestülete ez év folyamán új szervezési szabályrendeletet dolgozott ki a törvényhatósághoz jóváhagyás végett feltejesztett eme szabályrendelet ez ideig jóváhagyást nem nyert.

A vármegye törvényhatóság bizottságának f. évi július hó 31-én tartott rendkívüli közgyűlésén: 260/890 sz. a. hozott határozattal ugyanis, miként ezt f. évi aug. 1-én 5527/890 sz. alatt kelt feltejesztésében jelezni szerencsém volt, — a Szentes város képviselő testülete által alkotott ezen szervezeti szabályrendelet, a törvényhatóság részéről felt észrevételek figyelembé vétele mellett 60 nap alatt leendő újabb átdolgozás végett nevezett képviselő-testületnek vissza adott s ez az átdolgozás iránt annak idején intézkedett is.

Tekintve, hogy a fentiek szerint, míg a törvényhatóság jóváhagyását igényelő szabályrendelet által egyrészlől új tisztú állások rendezesítettnek, — más részről pedig egyes tisztú állások megszüntetnek, — nagyobb bonyodalmak kikerülhetése céljából előszerínek tartottam a városi tisztujtást a többször emített szabályrendeletnek törvényhatóságilag leendő jóváhagyását elhalasztani.

Mihelyt a város szervezési szabályrendelete jóváhagyást nyerend, a tisztujtást haladéktalanul megfogom tartani.

Jelentésem kegyes tudomásul vételét kérve.

Kiváló tisztelettel vagyok.
Szentesen, 1890. szept. 16. án.

Stammer Sándor,
alispán.

Látni való ebből, hogy a belügyminiszter határozott tájékozottsággal bírt a felől, miszerint az új és tervezetben lévő statutum egyes hivatalokat eltöröl, máso-

kat meg kreál; tájékozottsággal bírt a felől is, hogy az az új statutum rövid időn felsőbb jóváhagyást is nyer s ha ennek dacára a már említett szigorú utasítást látta jónak rendeletében adni: ezzel szemben részére más nem marad fenn, mint: teljes szigorral az utasítás értelmében eljárni és az érvényben levő statutum alapján megejteni a tisztujtást.

Eddig az alispán válasza, amely éppen nem olyan természetű, hogy e miatt, mint ezt a „Csongrádmezei Közlöny” f. évi 26 ik számában írja, a „dűhtől” reszketnie kellett volna” és bizony nem is történt meg rajta az sem, amit szünetelt a kollega újságol, hogy „elfutotta volna a méreg.”

Valószínűbb, hogy a polgármesternek tulajdonított „prófétai komolyság” volt rá mélyen megrendítő hatással, amit nem is csodálunk, mert hát az már csakugyan tragikus jelenet lehetett és valószínű az is, hogy ez a „prófétai komolyság” melyet a polgármester úr az alispánnak — mint egy arisztokrata odabóval: „Igy akarom, így lesz!” mondásával szemben kifejtett, volt a küldöttség tagjaira olyan megindító hatással, hogy elfutottak, ott hagyták, a lapotrs szerint, „az öreg ember.”

Pedig kar. Mert igaz ugyan, hogy távozásukkor már öreg este volt, hanem, a laptrás — nagyszerű gondolatmenetere való tekintettel, még is történt az esetre is palliatív intézkedés, ha ott maradtának, amennyiben az alispáni elfogadó teremben meg volt ágyazva a részükre.

De félreteve a néfát, melyet a laptrás idevontakozó tudósításának sok tücske bogara önkénytelennül csal a tollhegyre: vajjon annak az idézett 1886. XXI. t. c. 68 §-ának c) pontját nem-e pusztán az alispán joga egy kapott miniszteri rendeletre vagy utasításra vonatkoztatnia és helyen van e, hogy e tekintetben neki egy, a felügyelete alá bevezetett testület prejudikációján, kitanítani akarván őt arra, hogy mely esetben rezisztáljon?

És vajjon nem lett volna e bölcsebb, de a helyzetnek is inkább megfelelő az, ha ezen idézett paragrafus helyett Balogh János városi képviselő, a községek ról szóló 1886. XXII. t. c. 30 §-ára hivatkozik, mely így szól: „A kormánynak és ezek illetékes közegeinek az állami s törvényhatósági közigazgatásra vonatkozó rendeleteit... a község vita tárgyává nem teheti és föltétlenül végrehajtani köteles.”

Már pedig hogy ez a tisztujtási tény állami és törvényhatósági ügy, ezt talán Balogh János is elismeri.

A törvény pedig törvény Szentese város képviselőtestületére, az alispánra és a miniszterre, de még Balogh Jánosra nézve is.

Városi közgyűlés.

Szentes, 1890. okt. 17.

Megigértte a polgármester a f. hó 16-án tartott értekezleten és be is váltotta a szavát: összehíván a város képviselőtestületét a f. hó 17-én délután 3 órára rendkívüli közgyűlésre, hogy em határozatnak a városatyák a maguk bölcseletása szerint a fölöb: vajjon mi a teendő azon szigorú miniszteri rendelettel szemben, mely a vármegye alispánját a tisztujtásnak haladéktalan és az érvényben levő statutum alapján való keresztülvitelére személyes felelősség terhe alatt utasítja és miképen volna a főispáni kinevezési jog is leginkább kijátszandó az alkaptári új állás tekintetében?

Szép számban gyűltek be a képviselők e rendkívüli közgyűlésre. Vonozta őket a tárgyorozat érdekes volta, amely egy kis „kaviárt” ígért a közönséges mindennapi poszpászok iránt már elompuilt nyeknek.

Előre látható volt, hogy hatalmas, dörgelemes dikciók tartatnak majd mindeutále miniszter, fő- és alispán ellen, akik nem *respektálják kellően a mi rendeleteinket* s hogy kerülökik vadabbnál vadabb indítvány arra való névezést, hogy *megtámadott jogainkat* a hatalmasok ellen megvédjük.

No hát, akik egy kis „kaviarra” éheztek azoknak bőségesen is lehetett benne részük.

Városunk közgyűlési termében ma mindég az a legnépszerűbb, aki *minél sértőbb kifejezéssel* illeti nyílt gyűlésben a vármegye vezetőit, mert unatlan az tapasztaljuk, hogy az ilyenek a tanácskozás *méltóságának* nagyobb *dicsőségére* meg előlökik rendreutasításban sem részesülnek.

Terünk sem engedi, de kedvünk sincs hozzá, hogy azt a sok felszegséget mind reprodukáljuk, ami a tanácskozás mentén végeredményben mind oda konkludált: hogy a városi márt a zsák utcából, melybe az előjáróság aluszékonyága és a képviselőtestület késedelmege a statutum módosítás kérdésének halogtatásával kényszerítette oly módon vezesse ki, hogy e hivatalos aluszékonyág és késedelmeiség felelősségének ódiuma a vármegye vezetőire háruljon.

Igy csak a szembeötöbbsékre kell hát szonitkozunk, amilyen például Balogh János és Sima Ferenc azon felfogásában nyilvánult, mintha a városra már az általa terveztet, de ez ideig még felsőbb jóváhagyással el nem látott módosított statutum volna az *egyedül törvényes* alap, melyen a tisztujtás megújítható és amelyet, a *törvény értelmében*, miniszter és alispán, mint városi közgyűlési határozatot, respektálni tartozik.

E jogfelfogást persze alapjában meg döntötte Kiss Zsigmond, aki világosan kimutatta, hogy törvényes statutuma ez idő szerint csak egy van a városnak és ez a régi. Viszont azonban amit így felépitett, megdöntötte azon indítványával, mely szerint az alispán arra volna felkérendő, hogy a statutummódosításra való tekintettel, az új szervezett szerint beszűntetendő állásokat, mint p. a segédmunkások és csendbiztosítók *csak az időre töltsék be*, amíg az új szabály rendelt törvényerőre nem emelkedik; ami képtelenség a törvény azon világos rendelkezésével szemben, hogy a választás 6 évre, a segéd és kezelőszemélyzetre meg éppen-segégei élethossziglan történik.

Nemkésbé fejtegető állított hasonlat és párhuzam volt az is, melyet Sima Ferenc a maki és szentesi tisztujtás közt vont, felolvasván az ő érvelése támogatására a csanádmezei alispán pályázati hirdetményének egy részét.

Szerinte persze a két helyzet teljesen analóg. Itt is, Makón is módosítás alatt volt a városi statutum. Itt is, ott is annak felsőbb jóváhagyása előtt bekövetkezett a városi tisztujtás. Idégg rendűn is van minden, hanem innen túl aztán megszűnik az analógia.

Mert Makón a tisztujtást nem igyekeztek mindenféle ürüggyel elhalasztgatni, Csanád vármegye alispánja pedig nem kapott semmitféle miniszteri utasítást sem aziránt, hogy azt a tisztujtást az érvényben levő régi statutum alapján azonnal tartsa meg.

De eltérés van a két eset közt egyebként is, amiről éppen a Sima Ferenc által felolvasott pályázati hirdetmény kivonatból győződünk meg. Mert bben mindössze is az áll, hogy *amennyiben az új és felsőbb jóváhagyás alatt álló statutum az isko: nyilvántartást a levéltárnok hatáskörébe utalja és erre nézve annak fizetését fel is emeli: az esetre, ha a módosított statutumnak ez a része felsőbb jóváhagyást nem nyerne is, kötelezi magát a levéltárnoki állásra megválasztott arra, hogy a régi statutummal stipulált javadalom mellett az isko: nyilvántartást is teljesíteni fogja.*

Leghatalmasabb dikció volt azonban az egész, két óran át tartott vitában a Balogh Jánosé, ki a törvénykönyvvel összefüggésbe lépett a küzdelemre.

Antóniusz védbeszéde, melyet Cézár, holtteste fölött tartott válságos szónoki kontármunkává törpül ama hatalmas szinpad gesztusokkal kísért, falrengető dörge delémhez viszonyítva, melynek fizikai hatása

alatt a terem szinte imbolygott fundamentumán és az az aplomb, mellyel a szónok nagyszabású beszéde befejeztével egyet előre lépett, hogy a törvénykönyvet a tanácskozás zöld asztalára vágja, méltó volna az ország első szinpadának hosszreimeléshez is.

Ez a *gyújtó* beszéd aztán meg is tette a hatását.

A közgyűlés meghajolt *amaz örök igaz szavak erkölcsi hatása* alatt, hogy a *törvény törvény nekünk, törvény az alispánnak, de törvény a miniszternek is és levonta belőle — határozatképen az a konzekvenciát*, hogy *küldöttség* menesztessék a főispánból a célból, *mondana le a város javára törvényadta jogáról és ne nevezzen ki alkaptányt; az alispánhoz pedig a célból, hogy kiáltassa a törvényhatóságokról szóló 1886. XXI. t. c. vonatkozó paragrafusnak miként való értelmezésére, valamint arra: miként kövesse el az a törvénybe átköző és okvetlen *fejtelmi vizsgálatot* involváló, de nekünk *tetszős cselekményt*, melyet a miniszter szigorú rendelettel *ignorálja*.*

Ha pedig ezután célt nem érünk, határozatba ment, hogy egyenesen a belügyminiszternél deputálunk, *mert hát ő kegyelmeiségére is ráfér egy kis oktatás a törvényisizeteletről*.

S ugyan ki részesitené ebben, ha nem önmagunk?

Ujdonságok.

Szentes, 1890. okt. 19.

Egy lét.

Restaurálás, apellálás, renitálás, kunyorálás, szóval: az „*alások*” minden rendű és rangú valfajából bőven volt részünk a lefolyt héten, hogy szinte egy kis *erkölcsi kacajammert* is szereshetett egyik másik „*alás*” foglalónak, amibe talán még most is fájdul a feje.

Szó, ami szó: a régi magyar virtus rég talált nálunk annyit tápot, mint most és a közélet lokomotívját aligha fűtöttük egyhamar annyit guanyaggal, mint ez idétt.

De aztán kutya meleg napok is következtek el minden rendű és rangú hivatalvadászokra s nem egy akad, aki veritékes homlokát törülgetve, egész meglackodva kiált:

„Püth, de kutya meleg van!”

A restaurálás kicsinyített kiadásán tul volnánk szerencsésen.

Csak a „*nyílt kérdések*” hoznak majd a javított és bővített kiadásába némi mozgalmat, azok a „*nyílt kérdések*”, melyeket a vezetők tapintata dobott oda a kortések hazafias éhének csillapítására.

És nincs az a divatlapú zöld vagy lilaszínű boritekon leleményes furlanggal egybeállított még oly szövényesy betűrejtvény, mely annyi fejtevést okozna egy-egy aspiránsnak, mint ezek a „*nyílt kérdések*.”

Hej, mert csak a f. hó 22-ike adja meg majd rájuk a *nyílt választ!*

Apelláljunk! Miniszterzaklató küldöttség, állj elő és vivid ki a mi igazainkat!

Fel, fel ős Budára, Szapáry gróf udvarába!

Nem ugyan vitézi tornajátékra, mint a dicsőséges mult hajdanán Hollós Mátyás fényes tornanagyságára, ahol — ha a két verteztet, sisakos bujvivó fél összeroppant, szikrárt hányt az acél és megrengtet alattuk a föld; — hanem: hogy a törvény paragrafusát vágjuk a fejéhez a kegyelmes urnak, aki „*muszáj restellációt*” kényszerít reánk.

Fel hát ős Budára, Szapáry gróf udvarába!

Apelláljunk!

Ha pedigten minden kötél szakad, ha a paragrafus visszazattan a kegyelmes ür

fejről és úgy járunk vele, mint törökverő nagy *Kinizsi Pál* sarkkövével a vakmerő mozlim, hogy t. i. a visszapatlanó löveg min- kel sebezze meg, hát akkor — — rezisz- talunk!

Mert úgy kívánja azt a szittyá virtus, hogy minden köztgyi apellátát egy kis re- nitenencia kövessen.

De így kívánja *Jupiter-Sima* is, aki szép dikcióban ki is fejtette azt a rendki- vüli közgyűlésen, mondván:

„Ha pediglen minden utánjárásunk da- cára is megejtetnek a tisztujítás a régi alapon, hát akkor apellálunk egyes választások ellen s mire ez a apelláta eldőlt, akkor felsőbb jóváhagyással is el lesz már látva az új statutum, tehát annak az alapján restaurálunk újból.“

Igy tehát:
Első, vagyis *szenvadó* eset: restaurálunk.
Második, vagyis *cselkező* eset: apellálunk.
Harmadik, vagyis *ohajo* eset: rezisz- talunk.
Negyedik, vagyis *örvendő* eset: újul restau- rálunk.

Ebbe az esetben azonban aligha vások a fogunk.

A szenvadó esetnek a *szuperlativusa* két- ségtelenül a kunyorálás.

Mikor a szenvadó oda jut, hogy a kun- yorálásra adja magát ez már a *szuperlativu- sok szuperlativusa*, főleg az esetben, ahol kü- lönben *keresztyéni megvetéssel sújtotta a kamná- bált*, akihez aztán kunyorálni kénytelen kül- döttséget megzensteni.

No, hát ebben a kunyorálásban is na- gyot produkált ez a hét.

De hogyan, hol és miképen: ez titok, melyet még a gyónás szentsége alatt sem árulhatunk el

— **Személyi hir.** *Zsilinszky Mihály* főispán a mai napon Budapestre utazott, hogy a f. hó 20-án, a kereskedelmi min- iszteri államtitkár elnökléte alatt tartandó vasutépítési értekezleten részt vegyen.

— **A honalapítás ünnepe.** A millennium megünneplése ügyében megindult országos mozgalom folytán nálunk is alakult a vármegyén egy bizottság, mely a főispán el- nökléte alatt a f. hó 18-án délelőtt tartotta értekezletét a biz. tagok élénk részvétele mellett. Az értekezleten, az országos ünnep- ségekben való részvétel iránt a következő megállapodás történt. 1. Kimondja a bizottság, hogy Csongrádvármegye, mint törvény- hatóság részt kíván venni a nemzet e nagy ünnepségben. 2. Felhívja az országos bizott- ságot, venné fel programjába azt is, hogy az országos ünnepség alkalmából *Pusztaszeren* az országgyűlés országos emlékülést tartson. 3. Kérressék fel *Pallavicini Sándor* örgróf, *Pusztaszeren* ez idő szerinti tulajdonosa már a most küszöbön álló özi törvényhatósági közgyűlésből, hogy az ünnepség színhelyétl szolgáló területet a nemzeti ünnepségre engedje át és ezen ünnepség egyes részeit intéző megyei bizottságnak tagja legyen. 4. A vármegye területének többi főurai, nagy birtokosai és egyéb nobilitásai szintén felkerendők, hogy az ünnepség külső fényé- nek emelésére abban részt vegyenek és anyagi áldozatokat is hozzanak. 5. Terem- tessék az alkalomra a vármegyében egy humanisztikus alap. 6. Fejeztessék be ak- korra és adassék ki Csongrádvármegye mo- nografíájá. Mindezek kapcsán pedig tájékoz- tatóul *Zsilinszky Mihály* főispán bejelenti, hogy az eddigi megállapodások szerint a millennium ünnepségeinek lefolyása még megállapítva nincs ugyan, de az semmiesetre sem fog 1895 előtt megtörténni. Így hát elég időnk van ugyan a helyi ünnepségek előkészületeire, de mindamellert ajánlja, hogy

már most egy szűkebb körű bizottság kül- dessék ki, ez ünnep-egnek a vármegyét illető részletei megállapítására. E bizottság tagjai lettek a főispán elnökléte alatt *Palla- vicini Sándor* örgróf, *Novák József*, *Stammer Sándor*, *Csató Zsigmond* dr., *Fekete Marton*, *Szobotka Gusztáv*, *Kiss Zsigmond* és *Kelemen Béla* dr.

— **Társulati gyűlés.** A „Csongrád sö- vényházi armentesítő és belviszabályozó tár- sulat“ véleményező bizottsága, a f. hó 16-án délután hosszas ülést tartott Szegeden, *Kál- tay Albert* főispán, min biztos elnökléte alatt. Le lett tárgyalva a múlt évi társulati zár- számadás, valamint a pestmegyei belvizek leeresztésének kérdése. Ez utóbbi kiváló fontossággal bír egész Csongrádvármegyére, melyet tudvalevőleg ősidők óta háborgatnak a pestmegyei belvizek. A társulat terve: hogy ezeknek a belvizeknek a levezetésére *Kecskeméttől Csongrádig két, 54 kilométer hosszú csatornát építtet.* Ennek a két csatornának a költségét a társulati mérnökös 3—400,000 forintban irányozta elő. S már az idén szán- dokozik az óriási munkát megkezdeni.

— **Fegyelmi vizsgálat alá vont főjegyző.** *Filó Tihámér* dr. Szentes városi főjegyző ellen a főispán elrendeite a fegyelmi vizsgá- latot a *Stammer Sándor* alispán el- len általa rendezett utcai tüntetés ügyében. Ez a fegyelmi vizsgálat igen ke- délyes felfolyásúnak ígérkezik, amennyiben a *Fati- nicza* induló és az annak dalamára a tüntető által komponált szöveg is szerepet játszik benne és így a vizsgálat során egy kis muzsikális matiné is keletkezhet, amelyben négy szál cigánylegény húzza a dalt, míg a fegyelmi alá vont főjegyző a maga komponálta szöveggel kíséri annak ütemeit.

— **A szentesi ludak.** *Mitva Mikszáth* Kálmán révén a „Brezói ludak“ hírnévre vergőd- tek, soha e kétlábú tollas állatok nem tettek olyan történelmi nevezetességre szert, mint a megtollat- lanított és így platói emberekke avasírozott szentesi libák im most a „Csongrádmegyei Köz- löny“ fejedelmi jóvoltából. Mert a brezói ludak csak egy szegény asszonyi állat élete sorsára voltak döntő befolyással, míg a szentesi libák előre lát- hatólag bele fognak játszani a magasabb ál- lampolitikába is és amire még az elvált párt- vezér minden hantelléri erkölcsi elphahottatása sem volt képes: meghomlasztják a tiszta negy- vennyolcok közösség hitvallását ugyanynira, hogy legközelebb Barrost választják meg képviselőjü- nek No merthogy a negyvennyolcasok mind luda- sok, vagy a ludasok mind negyvennyolcasok e lap- társ szerint.

— **Fenyítő vizsgálat.** A szegedi kir. törvényszék bünyenyítő osztálya, a szentesi kir. járásbírósg elözetes vizsgálata alapján fenyítő vizsgálatot rendelt el *Aradi Kálmán* rendőrfőkapitány ellen, hivatalos hatalommal való visszaélés és a személyes szabadság megsértése miatt. E fenyítő vizsgálat előz- menyei a következők: 1889. júniusán *Gombos János* bereslegényt, gazdájának: *Rus Molnár* Ferencnek hasonló nevű fia úgy elverte, hogy testi sértést is ejtet rajta, minek folytán a legény orvosi látlelettel vételett fel és szolgálatát elhagyta. Az ezen eseményt követő hétfőn reggel kiirt járt aztán a heti- piacon, honnan egy rendőr bekísérte a ka- pitánysághoz, ahol menten, minden előzetes kihallgatás nélkül és anélkül, hogy az erre vonatkozó letartóztató végzést előtte felol- vassák, el is zárták, hogy három napi fog- ság után rövid uton ismét szabadon bocsás- sák, természetesen újból kihallgatatlanul. A legény ezt az esetet feljelentette a szegedi törvényszéknel, mely az előzetes vizsgálat- tal a szentesi járásbírósgot bízta meg. Ezen határozat ellen *Aradi Kálmán* főkapitány főlebbzéssel élt, e főlebbzése azonban hi- vatalból visszautasított, minek folytán a járásbírósg az előzetes vizsgálatot, majd ennek alapján, ügyeszi véleményre a fenyítő vizsgálatot is foganatosította. E vizsgálat iratai e hó 4-én terjesztettek be a szegedi törvényszékhez, mely az ügyiratokat az ügyészségnek küldte be a vádindítvány meg- tétele végett, egyidejűleg értesítvén a vizs-

gálat elrendeléséről Szentes város polgár- mestertől is.

— **A stiklik.** Akármelyik heccvédelő ficsur sem rendezhette volna jobban és soha fiának apró cseintevésen örvendőz mama enél ügyesebb stiklik nem tudott meg, mint amelyet Papp János kőerde- mül muzsikus cselekedet a f. hó 17-én, amikor is mulató kedvében levén, ellátogatott *Sebesi kispánci* korszmájába, hogy egyszer már kedvere kidükkölj- dja magát. Kielegítven ezen úr passzjátka a vendég: a tapintatos korszmáros, ki ideális eszmékert nem igen lelkesül, a dolog materiális oldalára lett át: a fizetésre. Azonban nagyon érzékeny hirtalál pengéni, ameny- nyiben Papp János uram zsebében a modern krisz- tusok nem igen vért ki az egymás szemét a nagy heje-lujában és kénytelen kellelten bevallotta, hogy bizony neki egy megevezkedett rézkrajcárja sincs. A megkörtösött korszmáros aztán abban keresett kár- pótlást, hogy lehúzza róla a kabátot. A korszmáros- nak ezen semmi kíméletlen nem ismerő eljárása azon- ban legkevesebb sem ejtette kétségbe a vigkedő em- bert, kinek agyában az átellenben fekvő *Gálfele* ruhásbolt nagyszerű tervet értelt meg. Attant és vá- sarolt egy újonatúr úr kabátot, amint ő mondja hát — liberált hitelbe, kiadva magát *Vajda Sándor* jö- mődu gazda fiának. Könnyen megeveztek, nem kel- lett sokáig alkudozni még a fizetőző részlete sem, mert a hiszékeny szabó megbízott — a névbén. De- hát most már egyvel több ok a vigkedő *Papp- nak* az ivásra. Elment áldomást inni, csakhogy most már *Beset* fizeltte meg látogatásával. Nem mert visszamenni a régi helyre, mert ott már a hitelen na- gyon is meingott. Itt azonban éppen úgy járt, mint amott, azzal a különbséggel, hogy míg ott a *gesznye-gusznyájt* lúzták le róla, addig itt a ka- lapja esett martalekát. Az éielmes embert azonban ez sem ejtette kétségbe. Gondoskodott róla rövid idő alatt, hogy legyen mivel befűdni feiborzalt istóket. Felkeresete *Szova* kalapost, ahol két két kalapja vásá- rolt, kiadva magát ismét jönevű gazdálkodónak, *Vajda János* fiának. A nyit it is megette a hatást és újból hitelt kért szert. A hitelenség azonban a rendőrség- nél lebizonyítva ahol kintül az egész turpiszág s jó szeretése, hogy ideje korán csiplették el a passzi- onátus stiklikét, míg be nem áldomozta az jömnan szerzett ruhadarabokat, melyek így visszakerültek jo- gos tulajdonosaikhoz.

— **Hangverseny.** *Predics László* hege- dűművészet hangversenye tegnap este szép közönséget vonzott a Kass-vendéglő nagy- termébe, mely élvezettel hallgatta a hang- versenyző gyönyörű hegedűjátékát, valamint a közmunkidótt *Csilag Eravicska* kissasszony zongora szonátát is, melyet meglepő bravur- ral adott elő. Természetes, hogy sürű taps jutalmazta mind a kettőt, amelyből külön- ben bőven kijutott a dalegyeltnek és *Filó Tihámér* dr. városi főjegyzőnek is, ki *Csik- tornyai Lajosnak* „*Kemenes patakát*“-t sza- valta. A hangversenyt tánc követte.

— **Jó matéria.** *Pompás matéria* a *Lak Sándor* sáthelyve, olyan, amilyenből a börtöntöl- telek szoktak kikerülni, amintohy rá is tette már a kezét a földi igazságszolgáltatás. Történt pedig ez az utóbbi esemény következőképen: Ne- vezett *Laki Sándor Sarkadi* Nagy István uram fá- biáni tanyaán ette a keresves cselédkenyeret, ami sehogyse csúszott, hacsak a torkát bőgesesen nem öntögette előtte konyfacsaró utalápnálkával. Pedig *Laki* sok kenyeret fogyasztott, tehát gyakran is kelle nedvesítenie a gégéje csőpját, sokkal gyakrab- ban, semmint a főről futtató. Így aztán mit re- hetett egyebet: megszerezte az itokára való oly módon, hogy apróndéknak egész elástárt ellopokodott a gazdájától, nevezetesen: 20 zsák csöves kukori- cát, 10 veka árpat, 2 zsák búzát, 1 köböl zabot, 31 drb. aprószárnyast és 4 ures zsakot, mindössze 65 frt értékben. A kaszkát és csirkéket *Karczagi Mari* szentesi lakosnó segítségével szállitgatta el a tanyaíról, ki e célból éjeleente kijárogatott hozzá, a ga bonanendeket meg *Domsodi Imre* fábiáni csa- rásnak adogatta el pálinkáért. A búzát és árpat *Domsodi kocsián* is szállitották el a tanyaíról. Ezenkívül ez a jó matéria még *Csakó Jánosné* fá- biáni lakostól is kicsalt 3 tit készpénzt azon ürügy- gere, hogy azt *Sarkadi sógora*, *Borsos Antal* ké- rti. Az esetben azonban nem annyira a tolvajlás és orgazdaság az érdekes, mint inkább az a körülmény, hogy *Lakit* eredetileg a cseandbiztos fogta el és két napig fogva is tarttta, anélkül, hogy val- lomásra bírta, vagy a büncselekmény kiderítését elérte volna, mikor aztán végre az itteni csendőrség vette a kezébe az ügyt és *Jobban József* öre- vezetett, meg *Karcz György* csendőrnök sikerült az egész kis büncszöveket lelálcáni. *Karczagi Mari* ugyan tagadja az orgazdaságot és tagadta *Domsodi Imre* is mindaddig, míg aztán a saját bérése, *Scedes János* ellene nem vallott, mikor végre mindent beismer. Az eset most már a bünyenyítő járásbíró- ság kezében van, melynek köszján *Laki* aligha öa- tózheti mad a torkát pálinkával.

* A közeledő őszi évadban mutatkozó meghűlések és köhögés ellen ajánlatos idejekorán egy kifűzőnek bizonyult óvszert használni, hogy így minden komolyabb megbetegülést megelőzzünk. Általánosan kedveltnek és jónak bizonyultak a „*Szt. György tea*” és „*Szt. György, köhögés elleni por*” a „*Szt. Györgyhöz*” címzett gyógyszerárból, Bécsben, V. Wimmergrasse 33.

A Heim-féle kandallókról és fűtési berendezésekről leveleznek a következőket írja: Az alábbi sorok célja a nagy közönség figyelmét felhívni arra, hogy a szellőztető berendezéssel összekapcsolva híres „Helios” kandallókat szintén a Heim H. cég (Bécs Mählerplac 5.; Budapest: Thonet udvar) szállítja és hogy Heim ur, ugy Ausztriában mint Magyarországban igen nagyszámú fűtési és szellőztetési berendezést készített, a felek teljes megelégedésére. Nevezetesen a többek közt, *Központi légfűtést nagyobb épületekben*: a schönbrunni és laxenburger császári kéjpalotákban, a budai kir. palota lovagló iskolájában, a vörös kereszt egylet budai kórházában, Desseffy Aurél gróf budapesti palotájában, több tanintézetben Bécsben és Budapesten, kórházakban, hangversenytermekben, vendéglőkben stb. *Erjesztő kamrákat* a következő előkelő magyarországi bortermelők- és gyárosoknál: gróf Apponyi Károly Hőgyész, gróf Apponyi Sándor Lengyel, gróf Almásy Kálmán Pásztor, gróf Erdődy Rudolf Novimaro, gróf Keglevich István (most Károly Lajos főherceg) Kis-Tapolcsány, néhai Andrássy Gyula Szőlőke. Aczél Péter Paulis és Világos, Csilyéry Benő Keskemét, Keöb József Balatonfüred, dr. Pulszky August Mád, Koppély Géza Ludas stb. *Száritó helyiségeket* mindennemű ipari célokra több mint 200-at rendezett be; nevezetesen Magyarországon: Poppe H. Goldberger E. Samuel és fiai, Spitzer Gerzson és társa kekestő gyárában, Reiss testvérek börtényében. Topits József

7420.1890. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsa városnál a tisztviselők mandátuma ez év folyamán lejárván, a város tisztviselői, valamint a segéd- és kezelőszemélyzetnek eddig élethossziglan meg nem választott tagjai, a jelenleg érvényben álló városi szervezési szabályrendelet alapján és az 1886. évi 22. t. c. 69. §-a értelmében 6 évi időtartamra, illetve a segéd- és kezelőszem-

és fia tésztagyárában, Pollák Ignác és fia gyufagyárában Budapesten, Holitsner keményítő gyárában P.-Alakon. *Szellőztető berendezéseket* külön vagy fűtéssel egybekapcsolva: a Pester Lloyd gabonacsarnokában a tőzde épületben stb. Mindezekre vonatkozó elismerő iratokat, valamint a képes árjegyzéket a cég kívánatra bárkinek készséggel megküldi.

Irodalom.

Érdekes irodalmi vállalatot indított meg Debreczenben a „Debreceni Ellenőr” könyvkiadóhivatala. Ugyanis apró olcsó füzetekben jelenteti meg *Vértési Arnoldnak*, a szép próza mesterének, e minden ízében magyarországi irályú, s magyar szellemű írónak elbeszéléseit, hogy azok a nép minden rétegébe elhathassanak s olvashassák azokat azok is, a kiknek nincs annyi jövedelmük, hogy egy-egy könyvért forintokat adhassanak ki. És ha valamelyik írónak a művei alkalmasak s méltók arra, hogy az ország szívébe, a nép közé jussanak el, úgy az *Vértési*, mert az ő műveiből annyi magyarországi szellem, s meleg nemzeti érzelm sugárzik ki, mint kevés íróéból, másrészt pedig a jó ízlés fejlesztésére s a nemes érzelmek ápolására kevés irodalmi mű hathat annyira, mint az ő tisztult, nemes érzéssel s az emberek szenvedései iránt érző, résztvevő szívvel s hivatott tollal írt elbeszélései. Méltók ezek arra, hogy eljussanak a legbensőbb talajba: a nép szívébe, hisz ott ápolják a nemes érzéseket, az ízlést, a magyar szellemet. A sajtó alól már egy nagy csomó elbeszélés került ki, melyek mindegyike külön füzetet képez, s terjedelméhez képest 5, 8, 10, 12, 20 krajcárért szerzhető meg. Különben a nagyszabású olcsó füzetes vállalatnak: „*Vértési Arnold összes munkái népszerű kiadásnak*” még egy más nagyon méltányolható célja is van, az, hogy a magyar olvasók megmenekedjenek attól a kényszerhétől, hogy megtakarított filléreiket haszontalan reménytelen és selejtes külföldi munkák metelyi terjesztő kézfeire legyenek kényte-

lenek fordítani, mert elismert magyar írónak elismert jó műveikhez fognak juthatni olcsó pénzért. — Kapható Debreczenben a „Debreceni Ellenőr” könyvkiadóhivatalában és a haza összes könyvkereskedéseiben.

KÖZGAZDASÁG.

Az aradi kiállítás bezárása.

Nagy ünnepséggel zárták be f. hó 16-án az aradi kiállítást, miről leveleznék a következőket táviratozza:

Salacz polgármester 11 órakor érkezett a kiállításra *Ormós* Péter nyugalmazott alispán társaságában. *Salacz* polgármester beszéde után *E. Illés* László titkár fölolvasta a kiállításvezető elnökét, valamint *Bethlen* András gr. földművelési miniszter levelét is, melyben sajnálatát fejezi ki meg nem jelenléte miatt.

Erre az egész közönség a katonazenével az iparcarnok körül körmenetben megindult és a jury pavilon előtt megérkezve, a Rákóczy induló eljátszása alatt a zászlók lebecsültattak a kiállítás épületeiről és ezzel az aradi és délmagyarországi általános kiállítás ünnepélyes bezárása befejezött.

A kiállítás anyagi eredménye kielégítőnek mondható, a mennyiben körülbelül 5000 forint lesz a tiszta jövedelem.

A kiállítási sorsjegyek húzása, a melyek folyton nagy kelendőseknek örvendőttek, e hó 31-én lesz Aradon. A kiállítást tegnap estig 93,500 ember látogatta és a mai látogatókkal együtt fő ülmetül a százezret. A kiállításban összesen 6229 kiadó vett részt.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Matffy Ferenc.

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

K. Szabó Lajosnál,

a vasuti főntében, két padolt szoba butorozva, hómpos vagy éves lakásnak azonnal kiadó.

mélyzet tagjai élethossziglan új választás, — a rendőrkapitányok pedig szintén élethossziglan kinevezés útján fognak alkalmaztatni.

Ez alkalomból kifolyólag felhívottak mindazok, kik a Szentes városnál újból betöltendő tiszti- vagy segéd- és kezelőszemélyzeti állás bármelyikét elnyerni kívánják, hogy a törvény értelmében felszerelt kérvényeiket hozzájáruló hó 21-ik napjának délutáni 5 óra-

jaig anynyival inkább benyújtsák, mivel ezen idő eltelte után beérkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

A rendőrkapitányi állásokra pályázni kívánókat egyidejűleg felhívom, miszerint kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket ugyancsak a fent kitett határidőn belül Zsilinszky Mihály úr Ö. Méltóságához nyújtsák be.

Szentes, 1890. október 11.

STAMMER SANDOR, alispán

Wellisch Vilmos

rövid, norinbergi, díszmű, divat-, cipő- és kalap-árú kereskedőnél

sirkoszorú gyárából
GYÁRI RAKTÁRT
rendeztem be.

Ezt azon megjegyzéssel van szerencsém a n. e. közönség b. tudomására hozni, hogy ezen gyári raktár berendezése által Wellisch Vilmos úr azon kellemes helyzetbe jutott, hogy bevőnek a korszorúkat dús választék mellett gyári árban — tehát jóval olcsóbban, mint eddig — adhatja.

Kérem a n. e. közönséget e vállalatot b. pártfogásával szerencséseltetni, hogy máskor is alkalmat nyújthassak e téren olcsó bevásárolhatásra.

Taussig Ignácz,
sirkoszorú-gyáros Bécsben.

Északmagyarországi egyesített kőszénbánya

és

iparvállalat részvény-társulat.

Tojás-szén háztartások részére.

Felhívjuk a tisztelt fogyasztóközönség figyelmét az új, kifűző minőségű tüzelőanyagra, mely minden szerkesztő kályhájában, valamint kőszénbányákban egyaránt előnnyel használható és magában egy kifűző tulajdonságát egyesíti, hogy a legmegelőbbben ajánlhatjuk.

A tojás-szén ára igen jutányos!

Mintával és használati utasítással ingyen szolgálunk.

Együttal ajánljuk ismert jó minőségű karancsalfai és csibai kőszénünket.

Megrendelések elfogadatumán:

Budapesten: közp. irodánkban Erzsébet-tér 3. sz. ;

a vidéken minden nagyobb szénkereskedőnél.

A vezérigazgatóság.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani, miszerint túl a kurczai fa-üzletemben a kor igényeihez képest, egy a gép technika legújabb vívmányai szerint épített:

gőz-fűrészgépet

rendeztem be s azt e hó 6 án működésbe veszem, miáltal azon előnyös helyzetben vagyok, hogy bármily terjedelmű megrendelést I. oszt. kincstári-fából készült szép és jó anyagból a legrövidebb idő alatt eszközölhetek.

A n. é. közönség eddigi bizalmaért köszönetet mondva, eszedezem, hogy jóakarató pártfogásában továbbra is részesíteni kegyeskedjek.

Szentes, 1890. október 5.

Tisztelettel:

Szabó Zsigmond,
fakereskedő.

3-3

„EURÓPA“ SZÁLLODA!

A Budapest V., Nádor utca 5. sz. a. „Tigris“ szálloda címét átváltottattuk

„Európa“ szállodára

és azt pazar fényvel újból berendeztük, a modern követelmények szüksége szerint.

Az „Európa“ szálloda a főváros legszépesebb és legalkalmasabb pontján fekszik, közel minden bevásárlási forráshoz és hatóságokhoz. A szálloda több mint 100 szobával rendelkezik és úgy van berendezve, hogy *abban egyes családokat is, akik elkülönítve akarnak lenni, befogadhat.*

A kényelmi szempont mellett *figyelemmel voltunk a lakók egészségének megőzésére is, azért láttuk el a szállót légfűtéssel, villamos világítással, fürdőszobákkal és telefontal.*

Törekvésünk: *mérsékelt árak, pontos és gyors kiszolgáltatás. A nagy közönség becses figyelmét különösen föl hívjuk családi lakó helyiségeinkre, melyek a fővárosban egyedül az „Európa szálló“ ban kaphatók.*

A nagy közönség szives látogatását kéri
REUTTER F. és **PLACH F.**

a Reutter féle telep birtokosa, a Hungária nagy szálloda volt szobafőnöke.
Andrássy út.

Minden könyvkereskedésben

megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért műve dr. Müller egészségügyi tanácsának:

a meglazult ideg- és férfierőről.

Portmentesen, borítékba zárva 60 kr értékű postabélyeg vételét után szét 48-36 küldi:

Brendt Eduárd, Braunschweigban.

Dr. Müller főtörzsorvos Injektója és labdaccai

legjobb és leghatásosabb szer az ivarszervek bajaiban (katarhális állapotban) mikor is kitünő és gyors gyógyeredmény érhető el. Még oly idült esetekben is, minden utóbb nélkül használható. Ár: I. sz. heveny bántalmaknál 1 fnt 60 kr.; II. sz. idült bajoknál 2 fnt 50 kr. Postán küldve, csomagolás és bélyegért, 25 krral több.

Regeneráló-készítmények

dr. Müller főtörzsorvos által, évek óta kitünő sikerrel alkalmazva mindentélel *idegbetegségeknél*, melyek az idegek rázkódásai következtében keletkeztek — és az életerő nagymérvű csökkenését, vagy egyéb elgyöngüléseket idéznek elő. Különösen kiváló *erősítő szernek* bizonyult a férfierő csökkenésénél. Ár 3 fnt 10 kr. postán küldve, csomagolás és bélyegért 25 krral több. Egyedüli főraktár és előállítás laboratorium a „Szent György gyógyszerár“, Bécs, V., Wimmergasse 33. 12-1

Eladó ház.

Simon Eduardnak I. t. 592. számú, vásárszéli háza kedvező feltételek mellett eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal ugyanott.

Ellenőrzési szemle a m. kir. honvédség részéről 1890. évi október hó 24-én.

Értesítették a m. kir. honvédség szabadságot, tartalékos és póttartalékos állományába tartozó legénység, hogy az ezen évi ellenőrzési szemle f. évi október hó 24-én a városházánál a volt magtárépületben fog megtartatni, melyre köteles megjelenni az 1879. 1880.—1—2—3—4—5—6—7—8—9. sorozási évbéli szabadságot, tartalékos és póttartalékos legénység, valamint a közös hadseregből mult év dec. 31-ével áttért 1879. évbéli tartalékos és póttartalékos legénység azon része, mely ez évben ezredéhez behiva sem gyakorlat, sem szolgálatattételre nem volt; ugy a szentesi, mint a vidéki illetőségű, de itt tartózkodó honvédek, hogy a **mondott napon reggeli 8 órakor** honvéd igazolványikkal — pipa, bot, fegyver stb. nélkül leendő pontos megjelenésre felhivatnak és figyelmeztetnek, hogy **külön idézőjegyet nem kapnak, idézésül egyedül e hirdetmény szolgál.**

Az utószemle B-Gyulán f. évi november 23 án d. e. 8 órakor fog megtartatni a kiegészítő parancsnoksági irodában. Szentes, 1890. szeptember 10-én.
Dr. Filó Tihalmér,
főjegyző, Szentes város katonai ügyvezetője.

Minden köhögést

valamint a légszű, a garat és tüdő minden meghűlésből eredő bántalmait, továbbá *légyési bajokat, szájküllésből eredő asztmát, elnyálkásodást, görcsös vagy fullasztó köhögést, torokingert* — sőt kezdődő tüdőgümőt is leggyorsabban és legtöbb sikerrel gyógyítanak az évek óta kitünőnek bizonyult gyógyszer: „Szt György“ thea. egy csomag 50 kr., „Szt György köhögés elleni por“ egy doboz 50 kr., pontos használati utasítással együtt. Az eredmény már néhány nap alatt mutatkozik. — Két csomag utánál, vagy 2 doboz por nál kevesebb nem küldeték. — Postai elköltésnél minden küldeményért 20 kr csomagolási és helyegilleték; megrendelések közvetlen intézendők; „Szt György gyógyszerár“ Bécs, V., Wimmergasse 33. 4-1

A csizmadia ipartársulat

I. t. 206 sz. háza jövő Szent-György napjától, több évre bérbe kiadó, vagy örök áron is eladó. Értekezhetni lehet. Soós Ferencz társulati elnöknel. 6-1

Halottak-napjára!

Tisztelettel hozom a nagyérdemű, kegyeletet megtartó közönség b. tudomására, hogy már **disz-temetkezési** üzletem folytán is nemcsak a leghirnevesebb és legnagyobb

SIRKOSZORÚ GYÁRAKKAL

állok összeköttetésben, hanem ez évadban még a legszebb, élővirágokhoz hű mintájú **KOSZORÚKKAL** is elláttam üzletemet, melyek nálam folyton kaphatók; miről dűsan berendezett **koszoru-raktáramban** személyes meggyőződést kérek szerezni.

Az árakat illetőleg, vagyok abban a kellemes helyzetben, hogy sokkal jutányosabb árakban részesíthetem tisztelt vevőimet, mint bármely gyári raktáros.

Mély tisztelettel

NYIRI GERZON.

3-1

A SULLACI APÁISÁG (Francia-Ország)
 DOM MAGUELONNE, prior
 Főtisztelendő Benedek rendi atyái
Fogvize, Fogpora és Fogpastája
 2 arany érem: Brestel 1846, London 1854
 A legmagasabb kiutestések
 Felállítását 1373 ikében BOURSARD PÉTER
 az 1373 prior által.
 A főtisztelendő benedikendi atyák
 fogvize használatát, amekint néhány
 cseppet vízbe véve, megakadályozza és
 gyógyítja a fogak szárazságát melyeknek
 fohérséget és szilárdaságot kölcsönöz, a
 mennyiben a foghat
 erősíti teljesen egésze-
 gesed változtatja.
 A fogvize tisztán
 tehát óvatosnak, mi-
 lán két ezen régi és
 practicus készítmény-
 re figyelmesen, me-
 lyek a legjobb gyögy-
 sert és a fogtájás ellen
 egyedül óvart képe-
 zik.

A ház P. szolgálatát 1897 hon. rue Crés-de-Segrey
 és Veszérgyűzők: **SEGUIN 106 & 108, rue Crés-de-Segrey**
BORDEAUX
 Kapható minden nagyobb illatszertésnél, gyógyszerésznél és gyógyszerészeknél.

Értesítés.
 Van szerencsém a n. érd. kü-
 zönség becses tudására hozni,
 hogy a f. hó 25-én Nagy Ferencz
 úr kispiacteri házában
táncziskolámat
 megnyitom.
 Magamat a n. érd. közönség
 b. pártfogásába ajánlvá, vagyok
 Szentes, 1890. október hó
 tisztelettel
Rácz János,
 tánc és illem tanító.

Eladó bolt.
 Ugrai Mihálynak I. tized, Ná-
 nási-féle házában, a görgösön lévő
 fűszerkereskedése, a benne lévő áll-
 ványok, felszerelések és árucikkkel
 együtt szabad kézből eladó és
 azonnal átvehető.
 Értekezhetni ez iránt Ugrai
 Imrével I. tized, saját házában,
 a vásárállási Huszár kocsmá
 mellett.
 2-1

A tisztelt hölgyvilá
 szives figyelmébe ajánljuk
az arczbőr gondozására
 évtizedek óta legtökéletesebbnek bizonyult és általánosan kedv
 teljesen ártalmatlan, nélkülözhetlen pipere-cikküket

RAVISSANTE
 Dr LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Egyetlen óvszer lesülés ellen, eltávolít
 biztosan bőr-tisztatatlanságot, sárga foltot, rezességet, stb. az arcz-, nyak-,
 kar- és kezek bőrét vakító fehérré teszi, az arczbőrnek egészséges, ifjú
 kinézést, természetes üd színt kölcsönöz. **Eredeti üvegekben, magyar haszná-**
lati utasítással, fehér és rózsaszínben 2 frt 50 kr és 1 frt 50 kr.

RAVISSANTE SZAPPAN Dr LEJOSSE-től PÁRIS-
 ban. Tisztasága és enyhe-
 sége miatt a **legjobb**
 legkellemesebb illatu pipere szappan, mely a bőrt nagy zsirtartalmánál
 fogva finomítja és puhítja. — Darabja 50 kr. Egy doboz (3 db) ára 1.35.

RAVISSANTE HÖLGPOR Dr. LE JOSSE-től PÁRIS-ban. Nappalra
 és estére, rendkívül
 finom minőségű, a bőrön jól tapad és láthatatlan, bársony-szerűbb, mint
 a világon létező összes arczporok. Főhéber vagy rózsaszínű szökeknek, sárgás
 barnáknak. 60 kr és 1 frtos eredeti dobozokban. **Egyetlen tökéletesen árta-**
lmatlan arczpor, melynek használatánál nem kell soha «Mitfresserek»-től tartani.

RAVISSANTE ARCZ CRÈME Dr. LEJOSSE-től PÁRIS-ban. Rend-
 esen lefekvés előtt
 használják a hölgyek pattanások, rezesség és az u. n. „Mitfresserek”
 ellen. Legkedveltebb bőrfinomító készítmény. — Eredeti porcellán tégely
 ára 1 frt, nagyobb tégely ára 1 frt 50 kr.

RAVISSANTE FOGPÉP a legjobb legmegbízhatóbb
 tökéletesen ártalmatlan alkate-
 részekből összeállított fog-
 paszta, a fogakat főhérré tisztítja. Eredeti porcellán tégely ára 1 forint.

RAVISSANTE FOGPOR a fogakat főhérré tisztítja.
 Eredeti dobozban 50 krajczár.
 Legkifinomult, teljesen árta-
 lmatlan készítmény, mely a fogakat romlás ellen megőrzi.

RAVISSANTE SZÁJVIZ ezerszeresen kitünő szernek
 bizonyult a legkínosabb fog-
 fájás ellen is. Eredeti üveg
 ára 1 frt. — A leheletnek minden rossz szagát azonnal eltávolítja.

Valódi minőségben nagyban és kicsinyben kaphatók
 és postafordultával BUDAPESTEN megrendelhetők:
SVARCZ F. központi főraktárában, IV., Városház-tér 9., III. em. 39.
Török József gyógyszer. Király-utca 12. sz.
 Kochmeister Frigyes utódi., — Thallmayer és Seitz, — Neruda Nándor,
 Molnár és Moser, — Detsinyi Károly gyógyszerkereskedésiben;
 Vértessy Sándor magy. királyi udvari illatszertész. — Lueff M. a «Minervához»
 és Latzkovits A. illatszertárában Andrassy-ut 3.
Aradon: Rozsnyay M. gyógyszerésznél és Ellás Armin kereskedésben. —
Debreczen: Dr Rothschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszerésznél. —
N.-Várad: Nyíry György gyógyszer., és a legjobb bel- és külföldi gyógytrágyákban.
Pozsony: Erdy István gyógyszer. — **Temesváry:** Jahner C. M. gyógyszer. —
Sz.-Fehérvár: Diebál György és Braun J. urak gyógytrágyáiban.
 Óvakodni kell ártalmas hamisításoktól és ügyeljünk arra, hogy
 minden valódi RAVISSANTE-különbettség Svarcz F. U. Központi
 szétküldési raktárának prospektusával legyen ellátva.

50-6
Sarg Glycerin fog-Crém-je,
 A fogak szépsége | Rövid használat után
 nélküli óch-en fogtisztító szer

KALODONT
 Orvosrendőrileg megvizsgálva.
 Utónagyon praktikus. Illatosan üditő.
 A leggyöngédebb fogzó n. aora is ártalmatlan.

Jegyzet: Németországban, Francia-
 országban stb. a legnagyobb sikerrel behozva,
 ugy az udvarnál, valamint a magas körökben
 és a leggyorsabb polgári családnál haszná-
 latban van.
 Kapható a gyógyszerésztárakban, darabonként
 35 krajcz.
 Szentesen: id. Várady Lajos gyógyszerésznél.

Mariazei gyomor cseppek
 legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Událhatatlan hatás az étvágytalanság,
 gyomor gyengeség, búzós lehellet, sa-
 nyu felbőgés, szel rekedés, (Kölkia)
 gyomor hurut, gyomor égés, gyomor
 homok és dara, fejedés, túlságos et-
 nyálkásodás, sárgaság, undor és hány-
 inger cseitelhen, megszünteti a fűkást
 (ha az a gyomor elrontásból származik)
 gyomor gorsót, kemény székéjét, szék-
 kedést, az étel a tallal turtterhelt gyom-
 rot kitisztítja, elűzi a bűrflegket, a
 csegyűt lep. veszt, míg es aranyos
 balmának. — Egy üveg 40 kr. nagy
 doboz ára 20 Kr. Központi szétküldési raktár:
 Brády Károly gyógyszerész (Móra-
 vas) Vajdgy.

Óvát! A valódi Mariazei gyomor cseppek sok féle-
 kőpen hamisítottak, hamisítatlan, ezért valódiuk gyanánt
 csak azok igazolhatók, az melyek üvege, egy vörös, s a
 fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek
 mellett használati utasítás van az fel van tüntetve, hogy
 az Kremsierben, (szék H. könyvnyomdájában nyomtatott)
 A keménysézés és székékedés
 ellen: évek óta legjobb használat-
 nek bizonyult illadocsot is, sok-
 nek kepen hamisítottak, tehát
 ezek vetelelén is vizsgálni kell a
 fenti védjegyre s Brády Károly,
 Kremsier győgszertés nev alá
 írására, melyek minden eredeti dobozban láthatók. Egy
 doboz ára 20 Kr., a 10 doboz ára 1 frt. A nagy
 vözelettel küldésé után, 1 telekes 1 frt. 20 Kr., telekes
 4 frt. 20 Kr., a telekes 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postabé-
 reket minden küldésé meg.
 A Mariazei gyomor cseppek és Mariazei illadocsok
 nem, titkos szerek, a gyógyható anyagaiknak összetételé
 minden használati utasításban fel van sorolva.
 A Mariazei gyomor cseppek és Mariazei illadocsok kaphatók
 Szentesen: Podhárszky Ferencz úr a „Mogyvató”-hoz
 Várady Lajos úr a „Hajnal”-hoz és id. Várady Lajos úr
 az „Angyal”-hoz oimzett gyógyszerésznél.
 Kunszentmártonban: Szilárdy Károly úr gyógyszerésznél.
 Orosháza: Palóczy Lajos úr gyógyszerésznél.

Mariazei Labdacsok.